

El seu lema de campanya és “Ho arreglarem”. Tal com està el País Valencià, no hauria de ser “ho intentarem”?

—A diferència de l'esquerra, la dreta desconfia de la gent. L'esquerra és optimista. Sabem que serà complicat, però el nostre optimisme és realista, perquè el país té uns actius molt potents. En una legislatura no el refarem, però si governem, l'any 2025 els valencians i les valencianes tindrem una nova frontera de prosperitat. El PP sempre ha actuat a curt termini, sense pensar en la generació posterior. De fet, els dibuixos animats que els meus fills van veure de petits, els pagaran els seus néts.

—**Vostè ha insistit a fer visible “el problema valencià” a l'Estat. Quins problemes inclou aquest “problema”?**

—El problema valencià hi és. Una altra cosa és que els mateixos afectats en siguin conscients. A poc a poc els ciutadans se n'adonen, però en qualsevol cas, el gran problema és la invisibilitat dels valencians en el context estatal: l'infr finançament, el dèficit inversor als Pressupostos de l'Estat —cada any rebem la meitat del que ens correspon—, el deute històric —nosaltres l'hem calculat en 15.000 milions d'euros, però estem disposats a parlar-ne— i, sobretot, la manca d'una mirada valenciana des de Madrid, que, en realitat, afecta tot l'arc mediterrani. No li negaré, però, que el “problema valencià” també té un vessant intern: la incapacitat d'assumir una veritable voluntat d'autogovern.

—**Aquest diumenge el PPCV patirà una davallada enorme, però el PSPV-PSOE, que busca la centralitat política, no en resultarà beneficiat. Per què?**

—L'aparició de Ciutadans ens barra el pas a una sèrie d'ex-votants del PP...

—**... que a les enquestes anteriors, tampoc no s'inclinaven pel PSPV...**

—No, però hi havia un corrent de fons que ens duia cap a això. L'aparició de Ciutadans crea una opció de *vot refugi*. Per refer el país, ens cal un Govern fort, i és per això que oferim un canvi segur, sense incerteses, al votant moderat. No es tracta només de fer fora el PP, sinó de presentar

un programa seriós per tirar endavant aquest país, i no en veig cap de tan rigorós com el nostre. Amb 40.000 milions d'euros de deute, un 37% de fracàs escolar, un 31% d'exclusió social i una depauperació moral evident per culpa de la corrupció, ens cal un partit que tinga clar el que s'ha de fer.

—**Està content amb la feina del grup parlamentari socialista a les Corts?**

—Tot és millorable, però han fet tant com han pogut en una conjuntura en què les Corts són l'antítesi del comportament democràtic de les institucions.

—**L'única diputada d'Esquerra Unida a la Diputació de València ha destapat un greu cas de corrupció que afecta una institució on el PSPV té 10 diputats.**

—No l'ha destapat, l'ha fet públic, i cal felicitar Esquerra Unida, però escolte, nosaltres ens hem personat a tots els casos de corrupció d'aquest país. Si no ho hem fet en el de la Diputació de València és perquè no hem aconseguit les gravacions... Abans d'Esquerra Unida van tenir-les alguna altra gent, el fiscal i fins i tot Fabra, que sabia molt bé tot el que hi passava i

no reaccionava. Ell sempre ha fet servir els temps en funció de la dinàmica interna del seu partit.

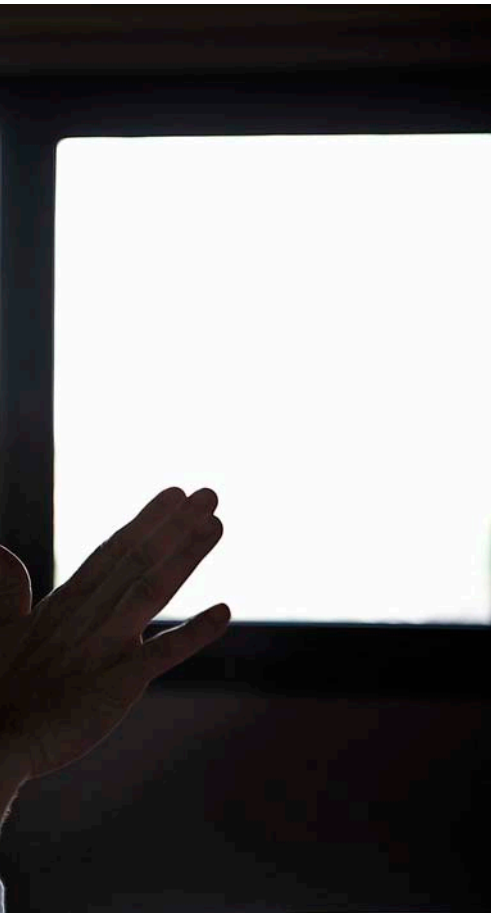
—**Antonio Montiel, candidat de Podem, va dir ara fa quatre setmanes a EL TEMPS que “alguns han viscut molt bé a l'oposició”. Anava pel PSPV...**

—No deu ser el meu cas. No parlaré malament del senyor Montiel ni de ningú, però mentre ell vivia molt feliç, a mi, el senyor [Carlos] Fabra va deixar-me sense sou [a la Diputació de Castelló, on va exercir com a portaveu del 1995 al 1999].

—**Les llistes a les Corts del PSPV són les millors possibles, segons vostè?**

—Per a aquest moment polític, sí. Hem entès el missatge de la ciutadania: hem incorporat persones de fora del Partit Socialista, amb un projecte transversal, ampli, que done pas a una nova etapa molt més participada per sectors socials diferents... S'hi pot estar més o menys d'acord, però la proposta que hem fet, mai no s'havia atrevit a fer-la ningú. Mai.

—**La número 1 per València, María José Mira, és una desconeguda, i el 2,**

«El PPCV ha de dissoldre's, dictar una ordre d'allunyament per a tots aquells que hi hagen participat i refundar-se de nou»

a alcalde en potència? Arrossega prou vots a l'urna autonòmica?

—Seria un molt bon alcalde de València, de segur que sí. Una altra cosa és que els ciutadans decidesquen votar-lo.

—Mónica Oltra assegura que ella té "l'aire fresc i l'espenta" que els falta a uns altres candidats. Ho diu per vostè.

—[Riu.] Jo tinc il·lusió, coneixement de la situació i capacitat d'unir els valencians. No trauran de mi cap mala paraula, no. Tant Mónica com Enric [Morera], Montiel o Ignacio [Blanco, d'Esquerra Unida] tenen unes qualitats enormes.

—Abans de començar la campanya i de fer debats, quan havia parlat amb Mónica Oltra per darrera vegada?

—No parlem cada dia, però tinc una bona relació amb ella. Quan ens veiem i xarrem, tinc bones sensacions. Em fa l'efecte que parlarem molt en el futur. Tinc una molt bona opinió d'ella.

—La setmana passada, a EL TEMPS, ella deia que si Podem i Compromís sumen més escons que no el PSPV, estaran en condicions d'exigir-li a vostè la presidència. El PSPV donaria suport a un candidat amb menys diputats?

—No seria raonable. De fet, lluite perquè el PSPV siga el partit més votat, em presente per aconseguir-ho. A la societat valenciana li convé que siguem els més votats. Ara bé, quan els ciutadans hagen parlat, obrarem en conseqüència. Sempre anteposem l'interès general.

—Quants diputats seria un bon resultat, segons vostè?

—50 seria un magnífic resultat.

—Sí, la majoria absoluta, però...

—Obtenir 33 diputats el 2011 [el resultat de Jorge Alarte] era un resultat mediocre, i ara, seria magnífic. És un altre moment, hi ha uns altres actors... La política és un fenomen de gran variabilitat.

—El PSPV porta 24 anys com a primera força de l'oposició, però lluny d'arribar a l'alcaldia, l'erosió és constant.

—En aquests 20 anys hem fet una oposició adequada, però hem estat incapços de connectar suficientment amb la ciutadania. En qualsevol cas, tots els grans

problemes d'aquest país els ha denunciat el Partit Socialista, des del minut zero. Ara es jutja el *cas Terra Mítica*, per exemple. Des dels temps de Joan Lerma, que va expulsar Rafael Blasco [ara condemnat pel *cas Cooperació*], sempre hem plantat cara a la corrupció, fa anys que ens oposem al model econòmic valencià, basat en el desenvolupament urbanístic desmesurat. I ens van acusar d'antivalencians!

—A Andalusia, Ciutadans no s'ha tancat a arribar a un acord amb el PSOE. Al País Valencià, Ximo Puig es tancaria a un acord amb Ciutadans?

—L'única frontera que tenim és el Partit Popular. Ha de passar a l'oposició, és una qüestió d'higiene democràtica. Amb Ciutadans podem arribar a acords en aspectes com la liquidació de les diputacions, però no en temes fiscals o identitaris. Després de 20 anys d'absolutisme, a la propera legislatura s'haurà de parlar molt, i no hem de veure-ho com una cosa negativa. Jo no tinc apriorismes. He sentit dir coses a gent de Ciutadans que em preocupen, però és l'hora fer tots els esforços per tal de sumar.

—És la marca blanca del PP?

—Ho sabrem en el futur. Dir-ho ara em semblaria arbitrari.

—Molts afiliats provenen del PP...

—Sí, però no tots. Ho anirem veient. Sí que li dic que hi ha declaracions -menys-preus- que em preocupen molt. Qui done suport al PP, estarà en contra de la regeneració que necessita aquest país.

—La grosse coalition és impossible?

—Ací? I tant! No ha d'haver-hi cap coalició que permeta que continue en el poder! El PPCV ha de dissoldre's, dictar una ordre d'allunyament per tots aquells que hi hagen participat i refundar-se de nou.

—Ha anunciat que buidarà de continuar les diputacions. Com? Potenciaria àmbits de decisió de caire comarcal?

—La Constitució ens impedeix eliminar-les, però hem d'aprofitar la llei de coordinació per posar fi al nepotisme que hi ha imperat. Les diputacions són un niu de corrupció i de clientelisme més propi del segle XIX. L'espai de mancomunitat -sense estructures burocràtiques- pot erigir-se →

el periodista i escriptor Fernando G. Delgado, no és un exponent de la cultura pròpia que vostè vol promocionar. D'independents d'aquests, no n'hi ha cap.

—Al Govern, sí que comptaré amb ells.

—També va afirmar que el síndic a les Corts seria bilingüe i va escollir Antonio Torres, l'únic dels quatre grups que només s'expressava en castellà.

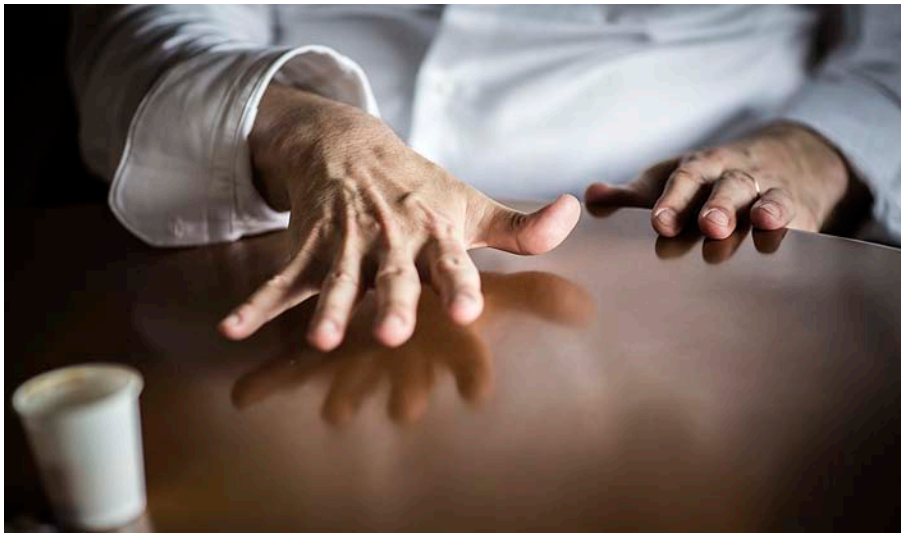
—Nosaltres farem una política de reforçament del valencià, és del tot necessari. De moment, l'únic president que tenia com a llengua pròpia el valencià ha sigut Joan Lerma, la fera servir més o menys. Aquesta serà la llengua del pròxim president. La meua llengua és el valencià.

—Està igualment satisfet amb Joan Calabuig, Gabriel Echávarri i Amparo Marco, els alcaldables de València, Alacant i Castelló de la Plana?

—Els han decidit els militants. Tres persones honestes i qualificades, amb capacitat. Els socialistes tenim un problema a les grans ciutats, que anirem superant.

—A València vota un de cada sis ciutadans del país. Calabuig és percebut com

«TV3? Nosaltres mai no impedirem que es veja una televisió»

→ com a espai de cooperació. Caldria posar les administracions locals al servei de la comarca sencera.

—Si el nou finançament que proposa l'Estat no és òptim, què caldria fer?

—Jo proposo uns pactes de la Generalitat formalitzats per partits polítics, sindicats, empresaris, universitats, i si fóra possible, per uns altres sectors de la societat. Un gran acord valencià que plantege el problema valencià amb tota cruessa, a fi d'obrir totes les portes possibles. A curt termini, caldrà renegociar el deute històric i el model de finançament, que estarà molt condicionat per la reforma de l'Estat.

—Sense una reforma del model d'estat, no hi pot haver un bon finançament?

—El finançament caldrà tancar-lo abans. Si no, la Generalitat és inviable. Hi ha un consens bàsic per tal de projectar a Espanya una proposta per a tots: la que va eixir del comitè d'experts de les Corts valencianes, que exigeix els mateixos recursos per a l'estat del benestar, independentment d'on visca cadascú. Després hi ha un espai de corresponsabilitat fiscal i un altre que té a veure amb la nostra cultura.

—Hi ha autonomies amb una població més envellida i més dispersa que no la del País Valencià, més jove i compacta. Les primeres generen més despesa.

—Avaluem-ho, però que el Govern de

l'Estat no faça trampes: ens diu a les comunitats el tros del pastís que ens pertoca, i ens toca barallar-nos-hi. Jo vull que parlem del pastís sencer. "Es que si te doy a ti, le quito al otro", ens diu l'Estat. No, no, no. Si el País Basc necessita tot el finançament que té, jo en vull tant com ell. Si és bo per a Euskadi, ha de ser bo per al País Valencià.

—En el sector industrial, es reactivarien els instituts tecnològics implantats a l'etapa de Lerma? Se'n farien de nous?

—El Govern Lerma va fer política industrial quan Felipe González en tenia dubtes. Els instituts tecnològics, l'IMPIVA, l'aposta per la innovació... Un alt responsable del Govern català d'aquella època em va confessar, temps a venir, que havien copiat el model valencià. Ara plantequem una Agència de la Innovació que reflote els instituts tecnològics i la recerca.

—Al seu llibre, *El problema valencià té solució*, suggereix imitar Finlàndia. No és pretenció?

—Tenim molts més actius i potencialitats que no ells. Clarament.

—Fa anys, el PPCV volia ser Florida, i vostès, la Califòrnia de la Mediterrània...

—... i hem acabat com Grècia.

—Entre Grècia i Finlàndia, hi ha un terme mitjà, i més assequible.

—Hem de tenir horitzons, i m'agrada molt el model finlandès. En caure l'URSS

van patir una greu crisi i van apostar-ho tot a la innovació i l'ensenyament. El seu sistema educatiu és el millor del món.

—Tornem ací. Perillaran els concerts educatius?

—Tan sols els que no es compliquen. S'han de basar en el principi de subsidiarietat, no han de segregar per sexe, escollir alumnes o tenir una doble via de finançament. N'hi ha que volen dur els fills a un concertat i no s'ho poden permetre.

—El 2018 s'esgota la concessió de l'hospital d'Alzira. Serà 100% públic?

—Sí. I haurem de fer una avaluació del que ha significat la gestió privada. Caldrà analitzar quines han estat les connexions entre la sanitat pública i la sanitat privada.

—Si hi haguera un imputat per corrupció al grup socialista, esperaria a l'obertura de judici oral per apartar-lo?

—No. La sanció política és anterior a la dels tribunals.

—Vostè va comprometre's a tenir una nova RTVV el Nou d'Octubre. Hi siga o no, es podrà veure TV3?

—Nosaltres mai no impedirem que es veja una televisió.

—Diria País Valencià, com a president?

—Majoritàriament diré Comunitat Valenciana, allò que està acordat estatutàriament, però no tindrè cap problema a dir-li País Valencià de manera esporàdica.

—Zapatero freqüenta com mai el País Valencià. Admet errades de la seua època presidencial, respecte als valencians?

—Sí. És conscient que hi havia un problema de finançament, però aleshores primava la invisibilitat dels valencians. És trist, el paradigma del *Levante feliz* està molt consolidat, i si hi afegim la corrupció... L'altre dia, parlant amb un alt funcionari del Banc d'Espanya, quan li vaig dir que el País Valencià tenia una renda per càpita 12 punts per sota de la mitjana, em va demanar d'on havia tret la dada. "Del Banc d'Espanya", li vaig contestar [riu].

—Zapatero li ha dit com funciona la "geometria variable", allò de governar en minoria, arribant a acords puntuals?

—Sobretot m'ha parlat del *talante* [riu]. •